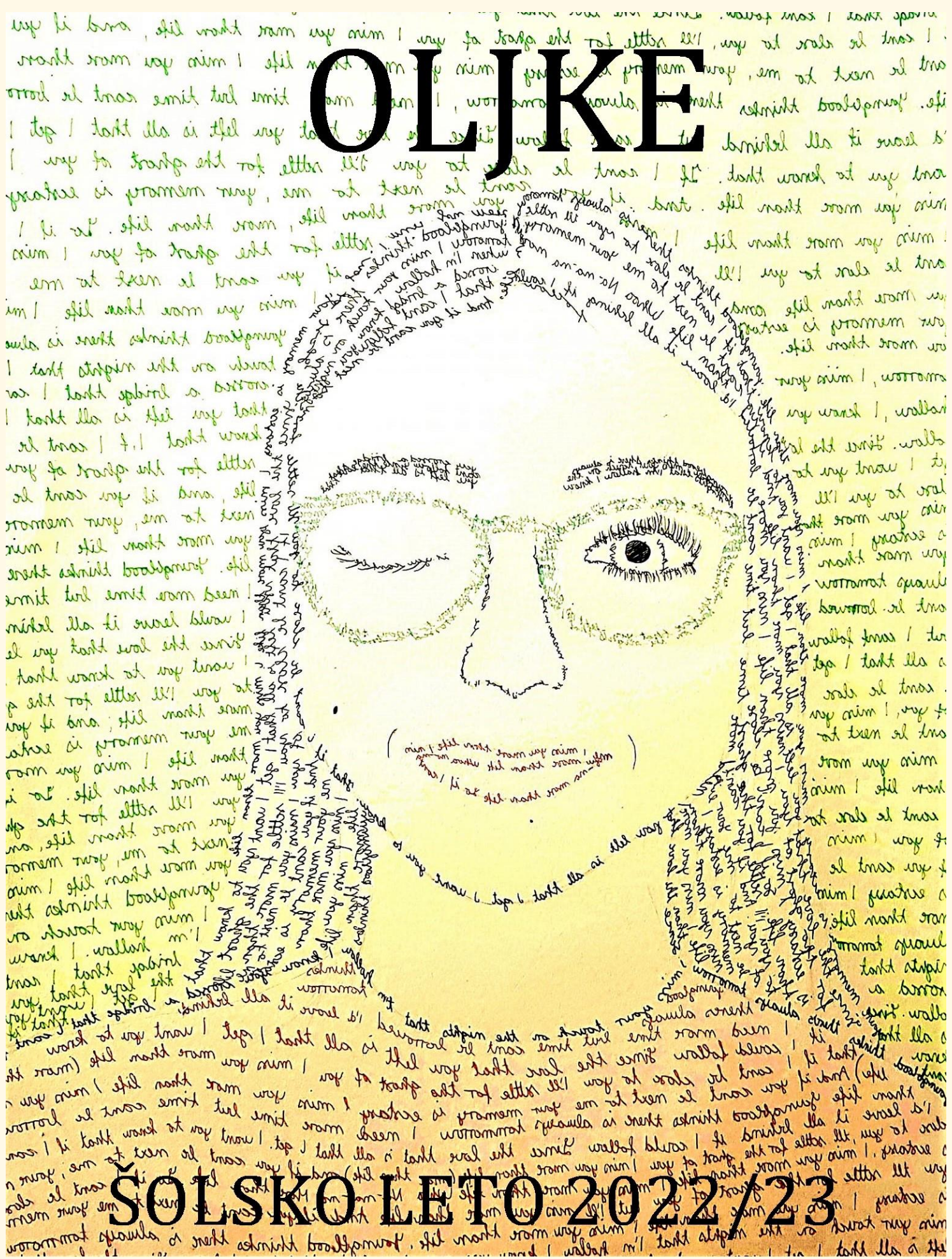


# OLJKE



ŠOLSKO LETO 2022/23

# Uvodnik

*Spoštovane bralke in bralci glasila Oljke!*

Kot bi mignil, se je odvila tudi to šolsko leto in tukaj je že junij in nova številka glasila Oljke, v katerem boste prebirali različne literarne in druge prispevke v slovenskem, pa tudi italijanskem in angleškem jeziku. Bogato vsebino glasila dopolnjujejo tudi likovni izdelki naših učencev.

Poletje je že tu in počitnice prav tako. Naj bodo vaši dnevi pisani, iskri in polni prijetnih trenutkov. Izkoristite jih za druženja, srečanja, ljubezen, veselje in užitke. Naj bo to doma, na vrtu, pri sosedu, pri prijatelju, na morju, v gorah ... kjerkoli in kakor je vam najljubše. Hvala vsem, ki ste prispevali k nastanku glasila. Naj vam popestri brezskrbne počitniške dni.



Šmarje, junij 2023

# Kazalo

<b>ŽIVLJENJSKE IZKUŠNJE.....</b>	<b>4</b>
KLARA.....	5
MOJ BODOČI POKLIC .....	8
ONA.....	9
MAMA.....	12
<b>PRIJATELJ JE VREDEN ZLATA.....</b>	<b>13</b>
LEPI TRENUTKI, ŽIVLJENJE S PRIJATELJI.....	14
MAJA .....	15
NAJLEPŠI TRENUTKI PRIJATELJSTVA.....	17
ZAKAJ IMAMO RADI PRIJATELJE.....	18
PET PRIJATELJEV.....	19
NADALJEVANJE ZGodbICE PET PRIJATELJEV.....	20
VESELJE.....	23
LEPA BESEDA LEPO MESTO NAJDE.....	24
ZAKLAD LEPIH BESED.....	25
<b>LAHKIH NOG NAOBKROG.....</b>	<b>26</b>
PRVOMAJSKE POČITNICE.....	28
V BUDIMPEŠTI.....	29
PO POTI SLOVENSKEGA ČEBELARSTVA, OBISK ČEBELARKEGA CENTRA, ČEBELARSKI DAN .....	30
<b>BEREMO IN POUSTVARJAMO .....</b>	<b>31</b>
KRPANOVA DOGODIVŠČINA.....	32
MIŠ DEBELA, MIŠ OHOLA .....	34
GRAH.....	35
PISAR, LAHKO NOČ, ČAROVNIŠKA, PISAR .....	36
GRAH, PLEŠI, PLEŠI MALA MIŠKA, AN BAN, PISAR, LAHKO NOČ, RADIČ .....	37
SIRNI PLANET.....	38
PREPIR ZA KORUZO, MIŠJI ROM POM POM .....	39
JAKA IN DRUŠČINA, BOBEK IN BARČICA, ALICA, BRINA IN BARČICA .....	40
URBAN IN STARI AVTO, LEPO TICA IN BARČICA.....	41
ČAROBNI NAPITKI .....	42
SREČANJE Z MARIJEM MORELOM .....	46
<b>PRILOGA V ITALIJANSKEM JEZIKU.....</b>	<b>47</b>
L'AMICIZIA .....	48
AMICIZIA .....	50
PERCHÉ AMIAMO GLI AMICI? .....	51
AMICI .....	53
GLI AMICI .....	54
AMICIZIA .....	55
<b>PRILOGA V ANGLEŠKEM JEZIKU.....</b>	<b>56</b>
A DISASTER .....	57
PHONE SWEET PHONE.....	58
WHY WALK? .....	60



# Življenjske izkušnje



*Nagrajeni spis na natečaju Slovenske karitas z naslovom 40 dni brez alkohola oz.  
»Beseda zdravi«*

## **KLARA**

Izstopila je iz avtobusa in se odpravila proti domu. Njen mlajši bratec je bil doma, saj je zbolel in mati je ostala z njim. Pred vhodnimi vrati je pozvonila, vendar nihče ni odprl vrat. Iz torbe je izvlekla ključe in jih vstavila v ključavnico. Vrata so se hitro odprla, a nikogar ni bilo videti. Slišala je jok, ki je prihajal iz sobe njenega bratca. Zvit je bil v klopčič. Stekla je k njemu in v svoje roke vzela njegov obraz. Njegova lica so bila rdeča in mokra od joka. Takoj ga je vprašala: »Jaka, kaj se je zgodilo? Kje je mama?«. Ni ji odgovoril, saj je histerično jokal. Na njegovem licu je videla rdeč odtis roke, ki ni bila njena. Stekla je v dnevno sobo, kjer je videla razbito vazo. Jaka joče, na njegovem licu je odtis roke, razbita vaza in mame ni bilo doma. Vse ji je bilo jasno.



Klarino življenje je navzven zgledalo preprosto. V šoli je bila zelo delavna in uspešna, imela je štiri prijatelje, s katerimi si je bila zelo blizu. Večino časa se je smejala, včasih pa je bila slabe volje kot vsaka druga oseba. Njeno življenje res ni bilo slabo, ampak tudi prav lepo ni bilo. Imela je namreč ločene starše. Do tega je prišlo nekaj mesecev po rojstvu njenega bratca. Njen oče je veliko delal. Za mamo in otroka skoraj ni imel časa in doma je bil vse redkeje. Njeno mamo je to zelo razžalostilo, da je začela kupovati vedno več steklenic vina in drugih pijač in se začela s tem tolažiti. Postala je vse bolj agresivna in nesramna. Prepiri so bili že vsakodnevni, dokler ni bilo očetu dovolj in se je odločil za ločitev.

Od takrat je bila njuna mati bolj vesela. Z njima se je pogovarjala, ju peljala na veliko izletov, se z njima igrala ... Vse je bilo lepo in zabavno, dokler ni imela slabega dne. Bila je zelo spremenljivega značaja. Lahko je bila vesela in sproščena, v trenutku pa so se lahko vsa čustva spremenila v jezo. Vedno je mislila, da bo jezo odplahnila z alkoholom. Večkrat je prišla pozno domov pijana in jezna. Svojo jezo pa je sproščala nad svojim sinom. Kričala je na njega, ga

zmerjala, loputala z vrati ... Čeprav ga je imela rada, je vseeno velikokrat v jezi mislila, da je on kriv za njeno ločitev. Mama se je zavedala svojih grehov in se trudila to popraviti. Večkrat se je opravičevala, jima kupovala različne stvari ... Klari se je izpovedala, da ji je žal, da se tako obnaša, da toliko pije, ampak da se počuti takrat sproščeno, ko je njena glava polna te omame in ne le težkih misli.

Ta dan se je mama vrnila domov pozno popoldne. V tem času je Klara umirila Jako, naredila svojo nalogo in pospravila koščke razbite vaze. Mama je ni niti pozdravila in je zdrvela proti Jakovi sobi. Klaro je bilo strah, kaj se bo zgodilo, zato je stekla za njo. Jaka in mama sta skupaj sedela na postelji, bila sta objeta in nasmejana. Prav oddahnila si je.

Naslednji dan se je Klara z Jako odpravila v šolo. Njega je pustila pred vrati prvega razreda, sama pa je nato stekla po stopnicah, se preobula in odšla proti razredu. Medtem ko je hodila po hodniku, je plakat na panoju pritegnil njeno pozornost. Na njem je pisalo: »40 dni brez alkohola«. Pri pouku je komaj sledila in veliko mislila o plakatu in tej akciji. Odločila se je, da se bo z mamo poskusila pogovoriti in jo prepričati, da sodeluje.

Doma je komaj čakala, da se mama vrne, saj je bila zelo vzhičena. Po dolgem času je končno le prišla domov. Niti preobleči ji ni pustila, takoj jo je zvelkla k jedilni mizi. Takrat pa jo je bilo sram začeti pogovor. Bila je vesela, da je njena mama bila dobre volje, saj si ni predstavljala, kako bi se lahko to končalo. Ko je zbrala pogum, je začela: »Preden ti povem, te prosim, da se ne jeziš, samo počakaj, da povem do konca. Včeraj, ko sem prišla domov, me je zelo prizadelo, ko sem videla Jako. Upam, da se tudi ti strinjaš, da so stvari res šle predaleč. Danes sem v šoli videla plakat o akciji »40 dni brez alkohola« in mislim, da bi bilo pametno, da o tem resno premisliš.«

Nekaj časa je ostala mama brez besed. Na obrazu se je videlo, da je bila presenečena. Čez čas pa se je le oglasila: »Prav imaš. Mislim, da bi bilo pametno.« V očeh so se ji nabirale solze in glas se ji je začel lomiti. »Oprosti, Klarica. Nisem te hotela prizadeti. Kako močno sem prizadela šele Jako.« Solze so ji tekale po licih. Klara je stopila k njej in jo objela. »Mislim, da je prva stvar, ki jo moramo narediti, če se tega lotimo za prav, da zlijemo stran vse, kar si kupila.« Mama ji je tiho prikimala. Skupaj sta se odpravili v kuhinjo, kjer sta se srečali z raznovrstnimi steklenicami. Mama se je malo zadrževala, kot da ni bila prepričana v to, kar počne. Klara jo je

---

nežno stisnila za roko. Vsaka od njiju je vzela nekaj steklenic s police in vsebino so zlile v lijak. To je trajalo kar nekaj časa.

»Mami, akcija se začne jutri. 40 dni ne smeš piti in niti kupovati alkoholnih pijač. Mogoče ti bo pomagalo, da se boš lažje odvadila,« je rekla Klara.

Naslednji dan je v šoli Klara šla do svoje najboljše prijateljice. To je bila oseba, ki ji je lahko vse zaupala. Povedala ji je, kaj se je zgodilo nekaj dni nazaj in o akciji. Njuni mami delata skupaj, zato se je odločila, da jo bo vprašala, če lahko njena mama vsaj malo pazi, da bo mama lažje preživela te dni.

Klarina mama se je močno trudila. V zadnjih nekaj letih je s pitjem postala že obsedena, zato se ji je bilo težko odreči tej navidezni tolažbi. Njena najboljša prijateljica ji je večkrat rekla, kako je njena mama poskušala kaj spiti. Na srečo ji je to kdo vedno nekako preprečil. Njeno razpoloženje pa je nihalo. Bila je žalostna in brezvoljna. Klara je Jaki povedala, naj se z mamo ne obremenjuje, saj dela nekakšen 'poskus' in če kriči na njega oz. ga zmerja, ne misli resno. Bili so dnevi, ko je bila razigrana, vesela in se je bolje počutila, včasih pa je bila vsa potrta in vse, kar si je želela, je bila steklenica. Vsi so ji pomagali in z njihovo pomočjo ji je uspelo. Na zadnji dan je Klara mami kupila majhno torto in vsi so skupaj proslavili velik uspeh. Klara je videla, da vse, kar je mama potrebovala, je bilo to, da je ob njej nekdo, ki ji bo stal ob strani in ji pomagal.

Zvečer, ko je mama že ležala v postelji, se je k njej ulegla tudi Klara. »Kako hudo je bilo?« jo je vprašala. »Na začetku je bilo zelo hudo in na pol poti sem se skoraj zlomila, ampak sem preživela. Ko sem videla tebe in Jako, kako vesela sta in se boljše počutita ob meni, mi je dalo to dodatni zagon, da se odrečem tej nezdravi razvadi. Danes sem tudi šla na pregled k zdravniku in so mi rekli, da je moje zdravje v boljšem stanju kot prej. Ni velike razlike, ampak je vseeno opazna. Tudi sama se boljše počutim.«

»Zelo sem vesela zate in kar tako naprej. Tudi jaz sem opazila, da zgledaš in se počutiš boljše.«

»Hvala ti za vse, Klara. Rada te imam.«



**Nika Štolfa, 9. a**

## MOJ BODOČI POKLIC

Že od zgodnjih otroških let sem imela rada živali. Vedela sem, da bo moja življenjska in poklicna pot povezana z njimi.

Šola, na katero sem bom vpisala, ima več smeri: gimnazijo, veterinarsko in živilsko usmeritev ter tudi višjo strokovno šolo. Njeno uradno ime je Biotehniški izobraževalni center Ljubljana. Šola se nahaja v zaledju Mestnega loga 47. Ravnateljica šole je Marjana Mastinšek Šuštar. Šola je bila ustanovljena že ob koncu 18. stoletja. Čez čas se je razvila in spremenila lokacijo. Ta šola je zelo prostorna in ima tudi šolsko ambulanto. Veterinarski tehnik, ki me zanima, je program, ki pripravlja dijake za opravljanje imenovanega poklica. Omogoča tudi nadaljevanje šolanja na višjih in strokovnih šolah. Dijaki se lahko vpišejo na študij veterine, če opravijo na splošni maturi kemijo. Šola ponuja veliko tudi športnih aktivnosti in naravoslovne raziskovalne tabore. Ima tudi program Erasmus+.

Glavna naloga veterinarjev je varovanje in izboljševanje zdravja živali, zaščita pred nalezljivimi in drugimi boleznimi, diagnostika in zdravljenje bolnih živali. Veterinar izvaja ukrepe za varstvo prebivalstva pred boleznimi. S svojim delom

zagotavlja higiensko ustreznost surovin in živil živalskega izvora. Delajo lahko v ambulantah, klinikah, živalskih vrtovih, zavetiščih, v inšpekcijskih službah, na večjih farmah in farmacevtskih podjetjih. Slaba stran tega poklica je to, da so v stiku z živalmi, ki so lahko v posebnih okoliščinah precej nepredvidljive, zato je odgovoren tudi za vse prisotne. Svoje delo mora opravljati profesionalno, moralno in etično odgovorno. Pozitivne strani poklica so, da moraš imeti ustrezen odnos do lastnika in živali. Veterinar opravlja tudi kirurške posege na živalih in določa diagnoze. Ta poklic je zelo pomemben, ker tako skrbijo za živali, izboljšujejo zdravje ljudi, varujejo okolje in preprečujejo izbruhe hujših bolezni in kot tak se mi zdi zelo primeren zame.

Za mnenje sem vprašala še svoje družinske člane. Mama mi je odgovorila, da je to zahteven, pomemben, zanimiv in nujen poklic. To je tudi vseživljenjsko poslanstvo. Na voljo moraš biti štiriindvajset ur. Oče je svoje mnenje opisal tako, da je ta poklic zelo razgiban, saj lahko delaš tudi na terenu. Moraš obvladovati samega sebe, ne smejo te prevzeti čustva. Dobra plat tega poklica je, da pomagaš pripeljati na svet novega mladička. Moja sedemletna sestra pa je rekla, da je to skrb za živali, da jih pregleduješ. Všeč ji je, da jih lahko operiraš.



Pred začetkom opisa poklica sem mislila, da vem že veliko o tem poklicu in samem delu, ampak sem se zmotila. Mnogo stvari sem se že odkrila in upam, da se jih bom v prihodnosti še več. Veselim se, da bom jeseni začela obiskovati omenjeno šolo in se tako še bolj približala svojim otoškim sanjam.

**Emi Glavina, 9. b**



## ONA

Vstopila je v svojo belo sobo. Svojo šolsko torbo je lahko končno odložila. Oddahnila si je, ko je začutila, da nima več obremenjenega hrbta s to težko torbo. Bil je petek in naslednja dva dneva je bil vikend. Šolsko leto se bo čez nekaj mesecev končalo in končno se bo lahko odpočila, vendar zdaj je imela druge skrbi. Glede na to, da bo končala 9. razred, potrebuje vse možne točke za vpis. Vsak dan, ko odpiše test, sešteva, koliko točk bo izgubila, kakšno bo njeno povprečje ... Ja, preveč jo je skrbelo

in vsi so jo prosili naj neha, ampak preprosto ona tega ne more. Vse stvari v sobi so ostale na svojem mestu, kot jih je pustila zjutraj. Na pisalni mizi so bile sledi radiranja, razmetani listi, učbeniki fizike pa odprti. Ni si pustila, da se odpočije po dolgem tednu, ki je bil napolnjen z ocenjevanji. Ne, morala se je učiti, morala je znati, morala je biti odlična. Stopila je k svoji knjižni polici. Na njej so ležali romani, zbirke poezij, leksikoni fizike in kemije, rože in veliko, veliko prahu. Mama ji vedno teži, naj ga pobriše in očisti polico, ampak nima časa. S police je vzela leksikon fizike in ga odprla. Usedla se je za svojo pisalno mizo, odprla knjigo in vzela svinčnik v roke.

Ona je bila odličnjakinja. Vse razrede do sedaj je zaključila z odlično oceno, mnogimi priznanji, in to od bronastega pa do zlatega. Učitelji so jo vsako leto hvalili pred starši in njenimi sošolci. To je bil njen najljubši občutek, občutek zmage, vrednosti. Vesela je bila, ko je videla, da se je njen trud splačal, da njene solze, žalost, stres in skrbi niso bile zaman. To si je želela tudi to leto. Do zdaj so bile njene ocene večinoma odlične, včasih pa je bila kje zapisana prav dobra ocena. Teh pa ni sprejemala.

Dva meseca nazaj se je prijavila na tekmovanje iz znanja fizike. Tam je dosegla

dobrih 60 % točk in se uvrstila na regijsko tekmovanje. Od takrat skoraj ni zapustila svoje sobe. Na internetu je iskala tekmovalne pole, naloge, znanje, znanje in še več znanja ... Uvrstila se bo na državno tekmovanje, če hoče ali noče.

Cele dneve se je učila, svoje popoldneve preživela za svojo pisalno mizo in delala in delala. Bližalo se je regijsko tekmovanje. Zvečer se za spremembo ni učila, temveč je šla zgodaj spat. Pred tem si je pripravila nahrbtnik s priročnikom, ki ga bo brala v avtomobilu, peresnico, ki je bila polna ošiljenih svinčnikov in pisal ter računalno. Potem je zlezla v posteljo in poskušala zaspati. Ni ji uspelo. Njene oči so ostale odprte, misli pa prepletene. »Kaj če mi ne uspe? Kaj če moje znanje ni dovolj? Ali bi se morala bolj in več učiti? Koliko znajo ostali tekmovalci? Kaj bodo rekli moji starši ali učitelji?« Same slabe misli so ji rojile po glavi. Solze so se ji počasi nabirale v očeh, dokler niso stekle po njenih licih na blazino. Čez nekaj časa je končno zaspala z mokrimi lici in grenkimi mislimi.

Naslednje jutro se je preoblekla, pojedla zajtrk, se umila in uredila, nato pa stekla v avto, kjer sta jo čakala starša. Medtem ko je njen oče vozil avto in se je njena mama pogovarjala z njim, se je učila. Ko so končno

prispeli, je počakala v avli osnovne šole in nato odšla v učilnico, kjer so bili tudi drugi tekmovalci. Tista ena ura pisanja, ki jim je bila dana, je minila prehitro, prehitro zanjo. Zadnje naloge ni uspela rešiti. Razočarana je bila nad sabo.

Po končanem tekmovanju sta njena starša prišla k njej. Zastavljala sta ji toliko vprašanj, da ni vedela, komu naj prej odgovori. Čeprav sta jo kar naprej spraševala, jima je skopo odgovarjala. Vse kar je hotela, je oditi v avto. »Ali se lahko pogovorimo v avtu, prosim«. Ustregla sta ji.

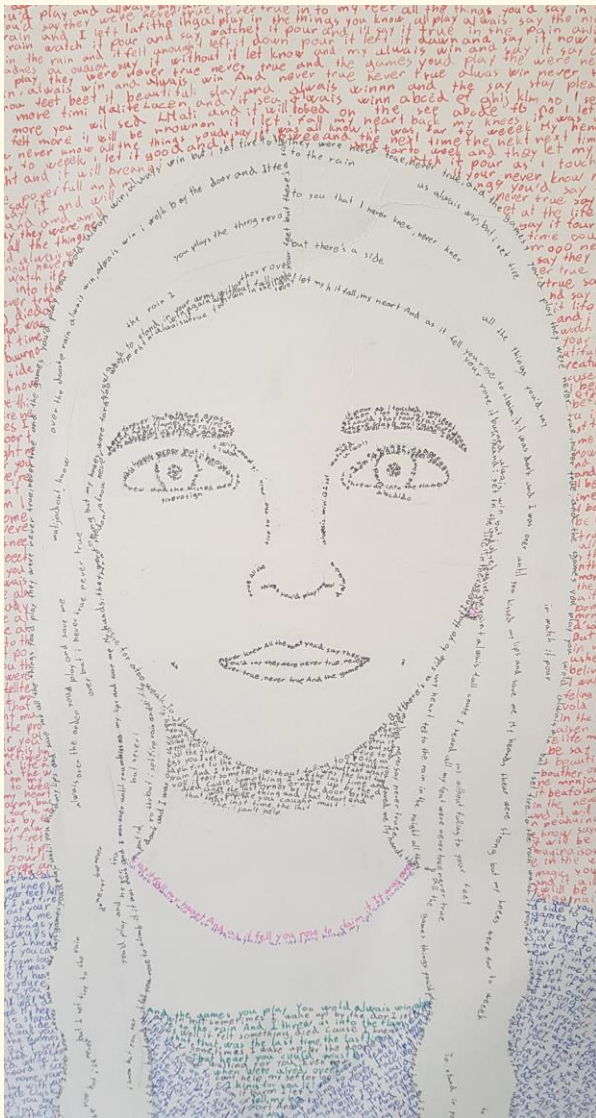


Ko se je usedla, so se ji oči zameglile. Že spet je imela mokra lica. Kako neumna je bila, da se ni več učila ali potrudila. Kako neumna je bila, da je mislila, da se lahko kosa z otroki iz drugih šol. Kako je lahko tako neumna ...

Domov se je odpeljala z mokrimi lici, slabo voljo in razočaranjem. Zgrožena je bila sama nad sabo. Spraševala se je: »Zakaj se nisi več učila? Zakaj se nisi bolj potrudila?«

Vse, kar ji je rojilo po glavi, so bila vprašanja: »Zakaj ...? Zakaj ...? Zakaj ...?«  
Na svoja vprašanja ni poznala odgovora ...

Nika Štolf, 9. a





## MAMA

Mama, ti si naša mama.

Mama ti mi kuhaš,  
poješ in se igraš.

Mama, ti si moja mama.

Mama ti sploh ne veš,  
koliko te imam rada.

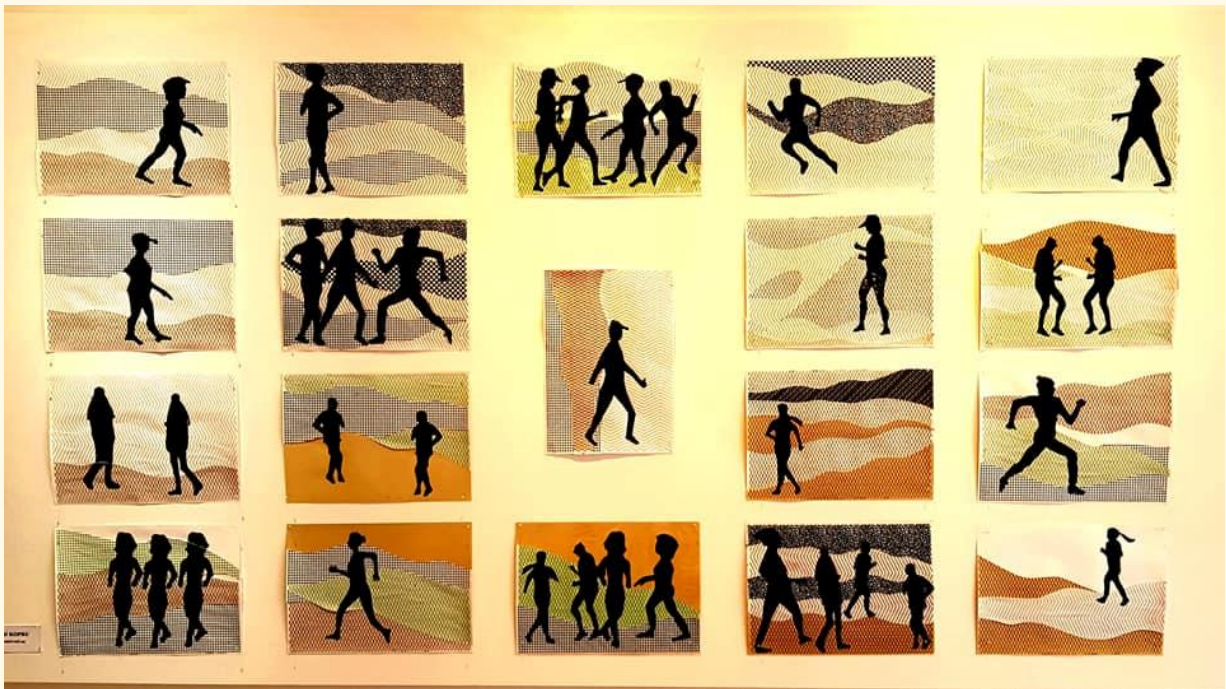
Ti si moja mama za vedno.

Mama, ti si moja mama.

**Alja Kocjančič, 5. b**



# Prijatelj je vreden zlata



## LEPI TRENUTKI

Trenutki so najlepši,  
če imaš prijatelja.  
Ko se s prijateljem igram,  
zmagam vsak dan.

Lepo je govoriti lepe besede,  
a naj jih ne bo preveč.  
Nikoli ne reci prijatelju ne,  
če tudi si slabe volje.

Samo lepa beseda te poboža  
ter pogreje ti srce.

Jaka Medved, 5. a

## ŽIVLJENJE S PRIJATELJI

Lepe besede

Enkratne so za vse.

Prijatelji so čudež,

A

Brez njih ne moreš živeti.

Enkratno je prijatelje imeti,

Saj vedno pomagajo ti.

Eden sošolec pomaga rešiti me,

Danes najlepší dan je,

A hkrati tudi najboljši.

Lepe besede pomagajo vsem.

Enkratno je živeti.

Pomoč pride vsakemu prav,

Oprosti, res mi je žal.

Meni so prijatelji več kot,

En neznanec.

Srce pove nam hec,

Tako vsi bomo veseli,

Odlično bomo živeli.

Najlepše je govoriti,

Ali igrali bi se.

Ja, najlepší dan zame je igra.

Danes prijatelji pomagajo mi,

Enkratni ste vsi vi.

Jana Matelič, 5. a



## MAJA

Moja mama je od vedno moja najboljša prijateljica. Od kar sem na svetu, sva vse počeli skupaj. Risali sva, peli, se igrali in veliko brali. V njenem objemu sem se počutila varno in sprejeto. Mama je še kar visoka, postavna ženska. Ima svetlo rjave lase, ki ji segajo do ramen. Njene oči so temno rjave kot lešniki. Vedno je lepo oblečena. Je zelo prijazna in ima močno empatijo do drugih. Rada mi pomaga in me vsak dan kaj novega nauči. Ko sem bila majhna, sem si želela biti taka kot ona. Bila je in še vedno je moj vzor. Jaz pa sem njena deklica, ki je radovedna in živahna. Najin odnos temelji na zaupanju, ljubezni in prijateljstvu. Želim si, da vedno ostane tako in sem ji hvaležna za vse, kar mi je dala.



Sedaj, ko sem že starejša, imam veliko dela za šolo. Čaka me ogromno ocenjevanj. Veliko se učim, a mi kdaj zmanjka časa. Mama pa je dobila novo, pomembno službo. Veliko dela, kakor se jaz učim. Vedno manj

se druživa, zato pogosto prihaja do preprirov, vendar se vedno pobotava.

Prejšnjo sredo me je v šoli čakalo spraševanje in test. Nisem bila najbolj pripravljena, zato sem bila živčna. Kot vsak dan sem tudi tokrat zjutraj z mamo pojedla zajtrk in se nato peš odpravila v šolo. Ko sem hodila, me je zagrabila panika. "Kaj če mi ne uspe in dobim slabo oceno?" sem si mislila. Zadnje čase sem zelo stroga do sebe in svojih ocen. Ne bi si oprostila te slabe ocene. Poklicala sem svojo prijateljico in jo prosila, če lahko ostanem pri njej, dokler se pouk ne konča.

Nekaj ur kasneje sem se vrnila domov. Mama me je takoj vprašala: "Kako ti je šlo pri angleščini?" Odgovorila sem ji, da je bilo vse v redu. In res je bilo tako, vsaj za nekaj časa.

Bil je vikend. Lep sončen dan. Nobenega oblaka ni bilo na nebu. Slišala sem, kako ptice pojejo. Otroci zunaj so se igrali. Vse je bilo v najlepšem redu. Z mamo sva jedli palačinke s čokolado in pili pomarančni sok. Cela hiša se je svetlikala v jutranji svetlobi. Mama je bila kot po navadi zelo prijazna. Pogovarjali sva se o filmih in glasbi. Počutila sem se veselo in ponosno na ta najin odnos.

Čez nekaj časa sem odšla v sobo. Skozi okno sem videla, da je kar naenkrat začelo

deževati, in to zelo močno. Slišala sem grmenje. Vohala sem mrzel in vlažen zrak. Občutila sem tesnobo. Takrat me je mama poklicala, naj takoj pridem v dnevno sobo. Začutila sem, da je izvedela o mojem izostanku.

Ko sem prišla v dnevno sobo, je bilo vse tako temačno in hladno. Mama je vprašala: "Kje si bila v sredo?" Počutila sem se nemočno. "Ko sem hodila v šolo, mi je postalo slabo. Začelo se mi je vrteti. Poklicala sem Tadejo, če lahko ostanem pri njej." Nisem bila presenečena, ko mi mama ni verjela. "Vem, da to ni res. Maja, prosim, povej, kaj je bilo." Nisem se ji mogla zlagati. Njene oči so bile polne solz. Videti je bila razburjena in razočarana. Vseeno sem še enkrat poskusila. Tudi tokrat mi ni uspelo.

Počutila sem se krivo in sram me je bilo. Razočarana sem bila nad seboj. Vedela sem, da nisem ravnala prav. Zbrala sem pogum in ji povedala po resnici. Takoj sem občutila olajšanje.

"Ampak, Maja, saj veš, da te imam rada. Lahko bi mi sporočila. Ne skrbi toliko glede ocen. Vse se da rešiti. Veš, da bi ti pomagala." Objela sem mamu in se ji zahvalila. Upala sem, da to ne bo uničilo najinega odnosa, ampak ga naredilo močnejšega, boljšega.

Premišljevala sem in res sem ugotovila, da sem bila preveč stroga do sebe. Ena ocena mi ne bo spremenila življenja. Sedaj, ko sem mami zaupala, kaj me teži, se obe počutiva boljše. Ponosna sem, da sem ji to povedala. Nisem podvomila, da mi bo znala pomagati.

Zdaj se z mamu spet več druživa. Včasih si vzame prost dan, jaz pa ne skrbim preveč zaradi svojih ocen. Ugotovila sem, da se s pogovorom da vse rešiti. Konec koncev se je vse dobro končalo in vesela sem tega.

**Lea Lisjak, 9. b**





## NAJLEPŠI TRENUTKI NAŠEGA PRIJATELJSTVA



**N**ikoli nikogar ne zapustimo,  
**A**mpak vedno skupaj držimo.  
**J**az in prijatelji se skupaj igramo,  
**L**epe stvari si delimo.  
**E**dino, kar nas povezuje je  
**P**rijateljstvo.  
**Š**ibkejšemu pomagamo,  
**I**n vedno se zabavamo.

**T**olikokrat se skregamo, da  
**R**es nikoli ne štejemo.  
**E**den za vse in vsi za enega!  
**N**aloga naša je, da si med seboj  
pomagamo,  
**U**resničujemo želje  
**T**er se skupaj igramo,  
**K**er smo najboljši prijatelji za vedno.  
**I**grivi smo vsi!

**N**ikoli nismo nagajivi,  
**A**mpak še vedno se  
**Š**alimo.  
**E**dina lumparija je skakanje z zida.  
**G**remo vsi skupaj na sladoled  
**A**li mogoče na ...

**P**aintball bi se lahko igrali,  
**R**es veliko se igramo  
**I**n uživmo na polno.  
**J**emo tudi sladkarije  
**A**mpak nikoli ne preveč.  
**T**ečemo po igrišču.  
**E**n krog se peljemo s kolesom in  
**L**epe spomine gradimo.  
**J**ih negujemo, da jih ne pozabimo.  
**S**kupaj je zabavno  
**T**er nevarno  
**V**am povem  
**A**mpak nam zaenkrat je še vseeno.

Zala Baruca, Adnan Duranović,  
Meta Franjković, Etien Ivanjšič Kapun, 5. a



## ZAKAJ IMAMO RADI PRIJATELJE

Prijatelje spodbujamo.  
Radi se imamo.  
Igrati se znamo.  
Jok hitro preženemo.  
Avatarja gledamo.  
Ta majhne zabavamo.  
Estonijo skupaj obiščemo.  
Ljudem pomagamo.  
Jagode posadimo.  
Simbole prijateljstva ustvarimo.  
Torto skupaj naredimo.  
Vulkan sreče ustvarjamo.  
Odpadke s prijatelji recikliramo.

Sofia Legović, Melanie Hrvatini, Alja  
Kocjančič, 5. b

## ZAKAJ IMAMO RADI PRIJATELJE?

Pravi prijatelj je zelo ljubezniv,  
vedno igriv, včasih malce nagajiv.

Pravi prijatelj me vedno spodbuja,  
včasih pomaga, včasih tudi kuja.

Pravi prijatelj mi vedno pomaga,  
in mi včasih matematiko razlaga.

Pravi prijatelj me vedno pohvali,  
posebno, če tega ne naredijo ostali.

Pravi prijatelj me vedno posluša  
in z mano nove igre preizkuša.

Pravi prijatelj je do mene prijazen,  
tolaži me, če dobim kakšno kazen.

Pravi prijatelj je lepega srca  
in prijateljsko ljubezen mi da.  
Pravi prijatelj mi res vedno vse da,  
ker me zelo, zelo rad ima.  
In jaz imam rad tudi njega!

Učenci 2. b



## PET PRIJATELJEV

V vasici pod mogočnimi gorami je živelo pet prav posebnih prijateljev. To so bili Minka, Jaka, Rok, Vita in Klemen. Že od malih nog so se skupaj potepali naokrog. Minka je bila najmlajša v družini. Imela je šest let in v šoli ni rada brala. Doma pa še manj. Njen brat Jaka pa je bil že resen in ponosen devetošolec. Minki je pomagal pri domačih nalogah in vsak dan jo je spodbujal k branju. Bil je zelo skrben brat in Minko je imel zelo rad. Najglasnejši in najbolj tečen v družini je bil osemletni Rok. Vedno je nad nečim godrnjal. Ker pa je bil dobrega srca in je vedno našel prijazno besedo za vsakogar, je med prijatelji imel prav posebno mesto. V družini je bila tudi klepetava Vita. Njej besed nikoli ni zmanjkalo. Včasih je govorila in govorila kot da bi bila navita. Klemen je dopolnil trinajst let, a obnašal se je kot dedek. Vsem je dajal nasvete in priporočila za bolj zdravo življenje, navodila za iskanje sreče ... kratka, prijatelji so ga bili večkrat naveličani. Taka je bila družina petih prijateljev. Vsak po svoje je bil poseben, hkrati pa pomemben za obstoj prijateljstva.

Nekega poletnega dne, ko je bilo zunaj že pošteno vroče, so se prijatelji dobili pod najstarejšo lipo v vasi. Iskali so rešitev, kako preživeti vroč poletni dan. Roku seveda ni bilo prav, da je poleti vroče. Minka ni hotela utrjevati branja. Jaka je bil že pošteno naveličan počitnic, ker si je želel v srednjo šolo. Vita je samo govorila in govorila, kako se dolgočasi in Klemen jim je svetoval, da naredijo načrt, ki jih bo razvedril in razveselil.

Jaka je takoj imel odlično idejo. Predlagal je, da gredo na izlet s čolnom. Vsi so se strinjali in se odpravili do bližnje reke. Tam je bil privezan čoln Jakovega in Minkinega očeta. Ko so se vsi vkrcali v čoln, je Jaka prižgal motor in že so varno pluli po mirni reki. Reka pa ni bila dolgo mirna, saj je nenadoma zapihal močan veter. Čoln je zaneslo najprej v levo, potem v desno in nazadnje ga je kar zavrtelo. Ponovno je zapihalo, tokrat močneje in čoln je odpihnilo daleč proč. Tako daleč ga je nosilo, da je prišel do morja. Pet prijateljev je nadaljevalo svoje križarjenje po morju. Niso bili več prestrašeni, saj se je vreme umirilo in morje jih je prijetno hladilo. Še delfinčki so sledili čolnu. Jaka ni vedel, kje se nahajajo. Rekel je, da naj ne skrbijo, saj je v daljavi zagledal otok. Vsi vznemirjeni so prijatelji gledali ter čakali, da čoln pristane ob obali neznanega otoka. Nad čoln so priletele lepe pisane papige, ki so pet prijateljev prijazno pozdravile. Vodile

so čoln do mirnega zalivčka. Tam so prijatelji pristali in stopili v kristalno vodo. Tako se je začel njihov potep po samotnem otoku. Le kaj so počeli in kaj so vse videli?

**Karmen Sabadin, učiteljica 3. a**



**Učenci 2. a in 3. a so nadaljevali zgodbico in si izmislili zanimive zaključke.**

Začeli so hoditi. Odšli so v džunglo. Videli so veliko živali, predvsem opice. Prišla je noč. Prespali so v jami. Ko so se zbudili, so odšli poiskati kaj za pod zob. Našli so banane in kokose. Ko so pojedli, so se sprehodili do obale. Tam so pogledali v vse smeri, ampak čolna niso našli. Prehodili so celo obalo. Nato se je Rok spotaknil ob kos trde plastike. Začeli so kos plastike izkopavati. Ko so ga izkopal, so ugotovili, da je to čoln. Privlekli so ga do morja in

veselo odpluli nazaj domov. Doma so pripovedovali o svojih dogodivščinah. Nato so odšli mirno spat.

**Klemen Loizeau, Tarik Hajrudinović, Tjaša  
Vežnaver in Maks Golja, 3. a**

Hodili so in hodili, dokler niso prišli do jame, kjer bi lahko prespali. Zjutraj so se najprej posladkali s sladkim sadjem. Potem so videli slona. Sledili so mu, dokler niso zagledali orjaškega zoba. Na desni strani je bil napis s črno barvo: TUKAJ NISTE VARNI! Njih to ni

vznemirilo, zato so nadaljevali svojo pot. Videli so sledi živali in jim sledili. Prišli so do izgubljenega mesta. V mestu so našli ostanke neandertalcev. Ogledali so si mesto in tam preživeli še en dan. Zjutraj so se vrnili in s seboj vzeli še najdeni zob. Odpluli so domov. Starši so jih že nestrpno pričakovali.

*Zala Savarin, Zala Božič, Patrik Stepančič*  
*in Lučka Mačkovšek Arzenšek*

Na velikem otoku so visoke palme. Bili so lačni, zato so začeli tresti palmo. Na tla so padli kokosovi orehi. Popili so mleko in pojedli kokos. Ko so se vračali do čolna, so padli v peščeno luknjo. Pristali so na velikanski skrinji. V skrinji so bili diamanti. Splezali so iz luknje, dali zaklad na čoln in odpluli domov. Sredi morja jih je napadel sivi kit. Na srečo so v čolnu imeli še nekaj kokosovih orehov. Vsak je prijel en oreh in ga močno zalučal v kitove oči. Kit se je prestrašil in zbežal. Mirno in varno so pripluli domov. Naslednji dan so v šoli povedali, kaj se jim je zgodilo. Na žalost nihče jim ni verjel. Klemen je družini povedal, da je pomembno, da oni verjamejo v to, kar se jim je zgodilo.

*Leonardo De Negri, Eduard Škerlič, Vito*  
*Angileri Vrbnjak in Liza Baruca*

Ko so prišli, so videli velik, peščen grad. Okrasili so ga s školjkami. Na tleh so našli

zemljevid od zaklada. Zemljevid jih je vodil do jame. V jami se je vse bleščalo od kristalov. Jama jih je vodila do slapa. Našli so zaklad. V njem so bili čokoladni kovanci. Zaklad so dali na čoln in odpluli domov. Ko so prišli domov, so staršem pripovedovali, kaj se jim je zgodilo. Razmišljali so, kaj bodo počeli jutri.

*Etien Ščulac, Filip Keča, Tadej Goja, Sara*  
*Paladin, Mia Aleksič Kanduzio*

Ko so prišli na otok, so bili že pošteno lačni. Odpravili so se v gozd po hrano. Našli so mangovo drevo. Pobrli so sadeže, jih olupili in pojedli. Odšli so na ladjo in odpluli proti domu. Po poti jih je ujela močna nevihta. Na ladji je bilo nekaj sadežev. Ladja se je začela potapljati. Da se ladja ne bi potopila, so sadeže vrgli v morje. Ladja se je končno poravnala. Mimo je prišla večja ladja. Večja ladja jih je pripeljala domov. Vsi so bili zelo srečni, ko so videli starše.

*Mathias Novak, Tristan Einar Prebil, Eliot*  
*Sadiku, Viktorija Džampo*

Zagledali so hišico z odprtimi vrati. Odšli so v hišico in videli zemljevid, ki vodi do zaklada. Razbili so leseno hišico in naredili čoln. S čolnom so odšli na pot. Med potjo so srečali delfine. Bližali so se otoku. Ko so prispeli na otok, so z zemljevidom iskali

zaklad. Iskali so ga dokler ga niso našli. Jaka je našel v pesku srebrno škatlo. Odprli so škatlo in v njej je bil še en zemljevid zakladov. Z leseno barkico so odšli na pot. Nato so prispeli do cilja. Iskali so skriti zaklad. Rok je videl rdeč križec. Izkopali so pesek in našli zaklad. V zakladu je bilo veliko zlata. Tako so bili bogati do konca svojih dni.

*Jan Žavbi, Gai Ipavec, Iris Bordon, Tim Maj Savarin*

Zagledali so vas in tam je bil vodnjak želja. Ko so zagledali vodnjak želja, je pričelo deževati. Nastala je nevihta. Iskali so zavetje. Iz vej so si zgradili hiško in zakurili ogenj. Plamen je bil prevelik. Odšli so pod vodo in pogasili ogenj. Bili so utrujeni in so odšli spat. Vaščani so se čudili, kaj počenjajo tukaj. Zjutraj so si poiskali hrano. Ko pojedli, so šli plavat. Ko so skočili v vodo, so zagledali veliko hobotnico. Hobotnica jih je prijela z lovkami. Klemen je edini ostal na kopnem in poiskal pomoč, da bi rešil prijatelje. Srečal je ribiča in ga prosil za pomoč. Ribič je takoj pomagal. Rešil jih je in vsi so bili srečni.

*Tilen Martič, Valentina Keča, Maja Sabadin, Lana Brlec*



## **VESELJE**

Veselje je sreča  
in sreča se več,  
ko s prijatelji se igraš  
in kričite vsi v en glas.

Veselje je tudi, ko praznik prihaja.  
Ko božič nam trka na stara vrata,  
pred oknom pa mala Kata,  
čaka Božička, da njej prinese novo igračo  
ter mama za božič pripravi pogačo.

Sreča in veselje sta pri nas doma.  
Skupaj z družino za mizo sedimo in  
zaigramo eno partijo kart z malo domišljijo.

**Zala Baruca, 5. a**



## LEPA BESEDA LEPO MESTO NAJDE

Lepe besede so misli in želje.

Ene besede so dobre, druge slabe.

Pa se za to ne sekiram.

A to nekemu ni všeč.

Besede so različne.

Ena od njih je pohvala.

Sreča se ti nasmehe, ko ...

Enega pohvališ z lepo besedo.

Denar nima veze z življenjem.

A to me ne skrbi.

Ljubezen je zelo pomembna za življenje.

Enostavno je ...

Preživeti tudi brez denarja.

Oprostim prijateljem.

Mesta morajo biti velika.

Enostavna in lepa.

Staro mesto je zanimivo.

To je lepo in hkrati strašljivo.

Opozorilo prijateljem je pomembno.

Ni pomemben gmotni položaj.

Ah ta me sploh ne zanima.

Jaz pravim ..

Družina se ima rada in to je važno!

Enako naj bo s prijateljstvom.

Etien Ivanjšič Kapun, 5. a





## ZAKLAD LEPIH BESED

Lep čas se prikaže takrat, ko lepa beseda doseže tvoje srce.

Enkrat ali večkrat, tega se ne ve.

Povem ti rada te imam, da ti polepšam dan.

A vedno, ko na dan prileti grda beseda, ti v srce prileti nesramna soseda.

Boli močno!

Enako te prizadene kot, da bi ...

Se sonce skrilo za poljane.

Enkrat pomisli, kako bi bilo to tebi!

Da bi te kdo užalil, zato tega ne naredi!

Ali bi komu polepšal dan? Lepo besedo povej vsem nam.

Lepo besedo nikoli ni prepozno reči.

Enemu človeku tako polepšaš dan.

Potem bo ves nasmejan.

Oh, kako je to lepo, reči lepo besedo.

Moja beseda polepša vam dan.

Energijo podarjam vam za lepši dan.

S to čarobno besedo lahko uročiš vse.

Tako meni kot tebi daš veliko.

Oprostiš pa vsem.

Naj tvoj nasmeh te vodi po ...

Angelskih poteh.

Je res lepo se smejati.

Da sonce se prikaže zopet pred oblaki.

Enkrat samo se živi, daj si to možnost tudi ti.



Mija Bruketa, 5. a

# lahkih nog naskrog





## PRVOMAJSKE POČITNICE

Med prvomajskimi počitnicami sem z družino odšla na krajše počitnice. V sredo smo celo jutro pripravljali stvari, ki smo jih vzeli s seboj. Ob dvanajstih smo kovčke naložili v avto in odpeljali smo se do letališča v Trstu. Vožnja je bila dolgočasna. Na letališču so nam pregledali kovčke in nato smo čakali še dve uri, da smo se lahko vkrcali. Na letalu sem risala in opazovala kopno pod nami. Po eni uri letenja smo prispeli v Rim, kjer smo se z vlakom odpeljali na drugo stran tega mesta. Po petnajstih minutah hoje smo prišli do apartmaja, kjer smo pustili svoje stvari in si šli ogledat znameniti Kolosej, ki je res ogromen in zelo lep. Ostalih nekaj ur smo se sprehajali po Rimu. Zvečer smo utrujeni zaspali.

Naslednji dan smo odšli v muzej, kjer smo videli veliko kipov grških in rimskih bogov, poslikanih stropov in tudi faraonove grobnice. V eni je bil še vedno človek z lasmi in nohti. V muzeju so mi bili najbolj všeč kipi. Po štirih urah hoje smo bili v Vatikanu, kjer smo si ogledali papeževo hišo. Kasneje smo si odšli ogledat atletski stadion, kjer so prikazovali različne športe. Prepoznala sem samo nogomet in met diska. Tam je bilo tudi veliko mozaikov.

Naslednji dan smo spet odšli v Kolosej. Ogledali smo si ga od znotraj. En del zidu je že porušen. Nato smo odšli do slavoloka in ruševin. Bilo je res lepo. Odšli smo do stopnic polnih rož in nato na sladoled, potem pa v park. Zvečer smo sestradani pojedli večerjo.

Zjutraj sem se počutila, kot da sem zbolela. Bolelo me je grlo in imela sem zamašen nos, a sem vseeno hodila naokoli. Ogledali smo si rimske terme v ruševinah. Bile so zelene barve. Po ogledu smo odšli do Panteona. Odšli smo v cerkev, kjer so bile različne slike in dva kipa.

Zadnji dan smo si ogledali še nekaj znamenitosti. Videli smo tekaško progo za konje iz antičnega časa in nato smo odšli v park se odpočit. Popoldne ob šestih smo se zapeljali z vlakom do letališča. Tam so nas pregledali in moji sestri je piskala rdeča luč, ker je imela v kovčku polnilec za telefon. Spustili so nas naprej in čakali smo še dve uri, dokler nas niso spustili na letalo. Bila je noč in skozi okno sem gledala luči v mestih in zvezde na nebu. Ob pristanku na letališču smo poiskali naš avto in se odpeljali domov.

Počitnice so mi bile zelo všeč, ker smo si ogledali veliko zanimivosti. Najbolj všeč so mi bili muzeji, Kolosej in terme. Upam, da

Rim še kdaj obiščem. Domov sem prinesla nekaj spominkov. Naslednja dva dneva so me bolele noge, a je bilo vredno iti. Sem pa zelo pogrešala svojega psa.

**Eva Matelič, 7. b**



### **V BUDIMPEŠTI**

Za praznike sem z mamo in očetom odpotovala v Budimpešto, glavno mesto Madžarske, o katerem sem slišala, da je zelo lepo in zanimivo.

Z avtom smo se vozili sedem res zelo dolgočasnih ur, da smo prispeli na cilj. Ko smo prispeli do hotela, smo se prijaviли na recepciji in razpakirali svoje kovčke. Nato smo se takoj odpravili v mesto, kjer smo si ogledali znamenite stavbe, kot so parlament, galerije, muzeje in druge zanimivosti. Občudovali smo tudi reko Donavo, čez katero vodi velik most, ki pa ni edini v mestu. Z barčico smo se odpeljali na drugo stran reke. Tam smo si ogledali še

živalski vrt in vodno fontano. Ko smo se vračali, smo opazili, da smo zamudili na barčico. Bili smo žalostni in tudi jezni, zato smo odšli v kavarno Starbucks, kjer sem si naročila vročo čokolado s smetano. Čez nekaj časa, ko smo se vrnili na drugo stran, smo opazili še trgovino z bomboni. Bila sem zelo vesela, da sem si kupila kar polno vrečko različnih bombonov. Ker je bilo že temno, smo se odpravili v restavracijo na večerjo. Do našega dela mesta smo se nato odpeljali s podzemno železnico. To je bilo prvič, ko sem se vozila z njo. Del poti smo morali tudi prehoditi, a takrat se je zgodil najhujši del tega izleta. Ko smo se vračali, smo opazili, da našega hotela ni nikjer. Vsi smo bili že zelo utrujeni in zaspani, pa še noge so nas bolele. Ugotovili smo, da smo se v tem velikem mestu izgubili. Nismo vedeli, v katero stran bi nadaljevali pot, zato smo vprašali prijaznega moškega, če nam lahko pomaga. Povedal nam je za pot do našega hotela in tako smo se srečno vrnili nazaj.

Ko smo prišli, smo se ulegli v svoje postelje in takoj zaspali. Ta dan je bil čudovit, ampak naporen, vendar sem bila vesela, da sem videla nekatere zanimivosti tega starodavnega znanega mesta.

**Maruša Hrandek, 7. b**

## **PO POTI SLOVENSKEGA ČEBELARSTVA**

Z avtobusom smo se ob 7.30 odpravili v Lukovico. Vožnja je trajala recimo eno uro. Po prihodu smo si ogledali filmček, nato smo pokušali medove kot so: kostanjev, gozdni, cvetlični, hojev in akacijev med. Nastopil je trenutek, ko smo izdelovali voščene sveče. Ogledali smo si panje. Tadeja je pičila čebela. Nato smo odšli domov. Vozili smo se zopet približno eno uro oziroma malo več zaradi prometne nesreče. S Tilnom sva se kratkočasila z igro kamen, papir, škarje. Malo smo zamudili, a smo veseli prispeli domov.

**Vito Angileri Vrbnjak, 2. a**

## **OBISK ČEBELARSKEGA CENTRA**

Ko smo prispeli v čebelarski center, smo si najprej ogledali film o čebelarstvu. Vsi drugošolci smo najprej okušali med in izdelovali sveče iz čebeljega voska. Nato smo šli na sprehod. Opazovali smo čebelnjak, v katerem so živele čebele. Hodili smo od table do table, kjer nam je vodička povedala veliko zanimivosti. Izvedeli smo, da čebelarji matico označijo z rdečo, zeleno

ali modro piko. Matica leže jajčeca in tudi živi najdlje od čebel. V muzeju smo videli tudi povečan model čebele. V Sloveniji imamo kranjsko čebelo. Kranjska čebela je sive barve, zato jo imenujemo tudi Kranjska sivka.

**Zala Savarin, 2. a**

## **ČEBELARSKI DAN**

Danes smo bili v Čebelarskem centru v Lukovici. Ogledali smo si čebelarski muzej. Okušali smo različne vrste medu. Izdelali smo svečko iz čebeljega voska. Vodička nas je peljala pogledat različne table. Videli smo kranjsko čebelo v 3D prikazu. Čebela je bila ogromna. Videli smo tudi čebelnjake. Ko nas čebela piči, takoj zatem umre. Čebele so zelo pomembne za pridelavo hrane. Vsi skupaj smo se imeli zelo, zelo, zelo lepo.

**Mia Aleksić Kanduzio, 2. a**



# Beremo in poustvarjamo



## KRPANOVA DOGODIVŠČINA

Martin se je poslovil od vodiča. Potrepljal je svojo kobilico in jo osedlal, nadihal se je svežega zraka in si ogledoval zelenje okoli sebe.

Pot domov se je začela, je pomislil. Ogledoval si je mošnjo in dovolilnico, ki si ju je pošteno zaslužil. Nekje sredi poti se Martin ustavi. Dobil je kurjo polt. To je običajno pomenilo, da je nekaj hudo narobe. Zaslišal je šumenje v bližnjem grmu. V trenutku se je obrnil in zagledal par oči, ki so strmele v njega. Spustil se je s sedla in se počasi začel premikati proti strmečim očem. V rokah je držal mesarico. S prosto roko je odmaknil grm, a še preden je videl, kaj je bilo notri, so tri sablje oplazile njegov prsni koš. Iz grma je skočil visok in suh mož. Martin je zamahnil z mesarico, a zadel je veje. Neznanec je stekel h kobilici. Ko je podrobneje pogledal neznanca, se mu je zdel nekam znan. Za njim se je pojavilo še več človeških postav. Martin ni vedel, kaj naj stori. Gledal je, kako vedno več oseb prihaja iz zavetij dreves. Vsi so bili močne postave in do zob oboroženi. Edini, ki je izstopal, je bil starejši bradati mož. Stopil je naprej in spregovoril: »Ali si ti ubil mojega sina Abdullaha?« Martin mu odgovori: »Ne poznam nobenega Abdullaha, poznam

samo nekega grdega Brdavsa, ki se je klatil po Dunaju. Če je to on, potem ja. Vzel sem mu življenje.« Starec se je razjezil in izrekel nekaj v turščini. Vsi so napadli na Martina. Ta je na oko preštel okrog trideset nasprotnikov. Z mesarico je sekal in sekal, par Turkov je padlo na tla. Stekel je proti kobilici, ki se je tudi borila. Z zadnjimi nogami je brcala nasprotnike. Martin je pograbil kij, ki je bil v torbi na kobilici in začel tolči po glavah Turkov. Turki so padali in padali, dokler jih ni ostala le še peterica. Martin je vedel, da ti ne bodo mačji kašelji, saj so bili najbolj podobni Brdavsu. Sklepal je, da so to njegovi bratje in tisti starec pa oče. Prišli so se maščevati, je pomislil. Vsi so bili posebni na svoj način. Prvi je zgledal močan v rokah, drugi pa v nogah, ta dva sta bila dvojčka, saj sta bila podobna kot jajce jajcu. Tretji, ki ga je že srečal v grmovju, pa je bil gibčen in hiter, četrti je obvladal lok in peti je bil dober s sabljo. Martin je trdno stisnil v eni roki mesarico, v drugi pa kij. Pripravil se je na najbolj zahteven boj v svojem življenju. Suhi možak je sunkovito stekel proti Martinu in med tekom je metal nože. Martin je vse nože odbil in skočil, se obrnil in ga zadel s kijem po glavi ter ga onesposobil. Za njim sta pritekla dvojčka. S tal je pograbil pest kamnov in jih s kijem odbil naravnost v njihove glave. Nagonsko sta dvignila roke, da bi zaščitila obraz. S tem



dejanjem sta odkrila trebuh. Martin je to izkoristil, s kijem je enega po rebrih, da je padel z nosom na tla, drugemu pa je odsekal glavo. Dvojček na tleh se je še vedno premikal in poskusil se je okleniti Martinove noge. A z njim Martin ni imel težav, hitro je opravil. Prva puščica se je izstrelila in se globoko zarila v Krpanovo nogo. V istem trenutku je mečevalec začel teči proti Martinu, a on je bil korak pred njim, saj je puščico v nogi izvlekel in jo mečevalcu zaril v vrat. Negibno telo je dvignil predse kot ščit in se začel premikati proti lokostrelcu. Ta pa je streljal na vso moč, a roke so se mu tresle. Ko je Martin prišel dovolj blizu, je lokostrellec hotel zbežati, a Martin je vrgel truplo njegovega brata na njega in ga podrl na tla. Ostal je še

starec, ki je ucvrl stran v trenutku, ko mu je umrl zadnji sin.

Martin je osedlal kobilico in v diru lovil Brdavsovega očeta. Ta pa je imel že leta, zato je kar sam od sebe padel in obležal na tleh. Martin ga je dohitel in preden mu je vzel življenje, je starec začel prositi za milost v turščini. Martin ga ni pomilostil. Domov se je odpravil v počasnem galopu.

Tri dni kasneje je cesar Dunaja obiskal Martina in mu dodelil še eno nagrado za smrt Brdavsove družine in njihovih podložnikov. Nagrada je štela tri zvrhane skrinje zlata, srebra in bronu. Tako je lahko živel srečno še dolgo časa.

**Gašper Butinar, 7. a**



Učenci 2. a so nadaljevali pesem Anje Štefan:

**MIŠ DEBELA, MIŠ OHOLA**

Miš debela, miš ohola  
bi požrla tudi vola,  
zase vse, za druge nič,  
kmalu vzal jo bo hudič.



Če pa miš bila bi pridna  
in delila hrano z vsemi,  
bi vsi bili veseli.

**Viktorija Džampo, 2.a**

Miš debela, miš ohola,  
je pojedla tudi sokola,  
okoli hiše je drvela  
in prvo luknjo je zadela.

**Tadej Goja, 2.a**

Miš debela, miš ohola,  
vsepovsod skače gola.  
Mimo je prišel krojač  
in ji sešil dvoje hlač.

Sedaj vesela skače okrog,  
vendar še vedno bosih nog.

**Lana Brlec, 2.a**

Miš debela, miš ohola,  
doletela te je smola,  
vse dobrote bi delila  
in otroke veselila.

**Liza Baruca, 2.a**

Če pa bi delila vse,  
ne bi bila tako debela,  
ampak suha in poštena  
in prijazna miška.

**Filip Keča, 2.a**



Če pa ima bič,  
jo lahko tudi kaj pič,  
če jo vzame hudič,  
za njo ne bo ostalo nič.

**Tilen Martič, 2.a**

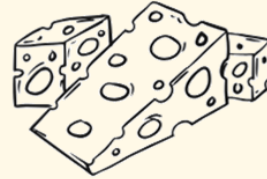
Miš je stekla v grmič,  
pa na poti, kjer je grič,  
videla je velik sir in ga požrla,  
od debelosti je umrla.

**Zala Savarin, 2.a**



Neki dan pa miš zamoči,  
se nažre in razpoči,  
so se sosedje veselili,  
ker so miši se znebili.

**Vito Angileri Vrbnjak, 2.a**



**Učenci 2. b so tudi nadaljevali pesem Anje Štefan:**

**GRAH**

Miška, ki je jedla grah,  
spravlja druge miši v strah:  
kamor pride, tam grmi,  
kdor je blizu, vsak beži.

**Anja Štefan**

Miška se zelo užali,  
ker se vsak na njen račun pošali.  
Miške so ji svetovale,  
naj iz tega dela šale.  
Na koncu so se vse smejale,  
saj zdaj trosi prave miške šale.

**Lea, Karla, Elin, Tinej, Urban, Eva –  
učenci 2.b**



### **PISAR**

Za devetimi gorami je živel ena majhna miška. In en dan je hotela imeti Tačkano pravljico, a je bila bolna, zato je prosila prijateljico Lio, če lahko napiše Tačkino pravljico. Lia se je opogumila in napisala je pravljico, a pravljica je bila vseč samo njej. Ko je Lia izvedela, da je njena prijateljica miška zdrava, ji je nesla pravljico. Mala miška pa ni bila zadovoljna z njeno pravljico, zato jo Tačkino pravljico sama napisala. Tako sta obe miški postali slavni.

**Elin Glavina, 2. b**

### **LAHKO NOČ**

Nekoč je bil čas za spanje, a miške niso hotele iti spat. Ena miška je dobila idejo. Zapela je lepo, nežno, nočno uspavanko. Tako so miške sladko zaspale.

**Eva Štular, 2. b**



### **ČAROVNIŠKA**

Nekje v mišji Afriki je bil mogočen vrač. Nekega dne je bil v Evropi in izvedel, da miši potrebujejo pomoč. Srečal je modreca, od katerega je potreboval nasvet. Modrec mu je dejal, da potrebuje čarovnijo vrača. Vrač ga je poslal v trgovino, na kateri je pisalo: ČAROVNIJE. Veselo je vstopil. Kupil je škatlo čarovnij. Tako je pomagal miškam, da niso več potrebovale pomoči.

**Tilen Martić, 2. a**

### **PISAR**

Pisar je napisal majhne, drobne knjige. Ker jih je imel veliko, je vsaki miški dal tri knjige. Miške so se pisarju zelo zahvalile ter ves dan brale. Tako je pisar naučil miške brati. Bile so zelo vesele, saj ko jim je bilo dolgčas, so brale pisarjeve knjige. Tako je pisar napisal veliko knjig, vsak dan vsaj sedem. Pisal je knjige do konca svojih dni.

**Zala Savarin, 2. a**



### **GRAH**

Bila je sreda. V Mišji dolini se je ena miška odločila, da bo jedla grah. Vzela ga je in začela jesti. Mimo so prišle miške. Kako smrdi so rekle in takoj zbežale. Miške ni to nič motilo in je grah jedla naprej do večera.

**Filip Keča, 2. a**

### **PISAR**

Miška piše od jutra do večera pesmice za miši. Ko konča, se razveseli. Potem gre h knjižni polici in vzame knjigo. Knjiga ji je zelo všeč in reče: »Gremo, gremo v knjižni svet.«

**Lana Brlec, 2. a**

### **PLEŠI, PLEŠI MALA MIŠKA**

V hiši živi mala miš, ki se kliče Miška. Miška je posebna, ker rada pleše. Pleše po celi hiši. Mora biti zelo pozorna, da je tačke ne bi odnesle do mačke, ki je prežala na Miško v hiši.

**Viktorija Džampo, 2. a**

### **LAHKO NOČ**

V mišji vasi pred spanjem postavijo fižolček pod vzglavnik. To delajo za srečo in zdravje, pamet in moč. In nato miškam zaželijo lahko noč.

**Liza Baruca, 2. a**

### **AN BAN**

Star mišjak hodi po svetu pijan. Po tihem šteje An ban pet podgan in se sprašuje, kdaj k njemu sreča priteče. Star mišjak je tako pijan, da se nima volje spraviti v red kot nekoč, ko je bil modrijan.

**Tadej Goja, 2. a**

### **RADIČ**

Miške ni doma. Šla je po semena za radič. Kdo bi vedel, kdaj bo miška doma, saj jo po poti vsaka rožica zmoti.

**Marko Ivanović, 2. a**



## SIRNI PLANET

Miška Zala,  
danes zgodaj je vstala.  
Ko proti nebu je pogledala,  
je velik sirček zagledala.

Takoj si je zaželela,  
da nanj bi poletela.  
Lačna se je na dvorišče usedla,  
saj zajtrka še ni pojedla.

Veliko je razmišljala,  
kako bi do sirčka prišla.  
Na koncu se je odločila,  
da svoj planet bo zapustila.

Želela si je obiskati Sirni planet  
in se vrniti domov čez par dni.

Hitro v akcijo je  
skočila  
in si skafander  
naročila.

Raketo je najela  
in v nebo poletela.  
Preko zvezdnih stez in  
mlečnih cest se je v vesolje povzpela.

Ko na planetu je pristala,  
se ga je že malo bala,  
saj je žalostna ugotovila,  
da planet ni iz sira  
in domov se je vrnila.



**Klemen Loizeau, 3. a**

## **PREPIR ZA KORUZO**

Miška lačna po polju skakala,  
nekaj za pod zob je iskala.  
V daljavi zasliši glasen prepir,  
skoči pogledat zakaj tak nemir.

Kokoške prerivajo se med seboj,  
perje leti, da je ojoj!  
Miška med kremplji koruzo zagleda.  
Kakšna sreča, saj je nanjo prav  
sladkosneda!

Miška požene se med »kažin«,  
koruzo hoče na vsak način.  
Kokoška jezna je bila,  
ker miška ji je koruzo sunila.

**Leonardo De Negri, 3. a**

## **MIŠJI ROM POM POM**

Temna luknja v stari hiši  
je zvalila štiri miši.  
Zdaj imajo svoj dom in  
sosede čaka rom pom pom.

Iz črne luknjice se pesem sliši,  
to divjajo štiri miši.  
Sosedji se za glavo držijo  
in se mišk ne veselijo.

**Valentina Keča, 3. a**



## JAKA IN DRUŠČINA

V moji pravljici nastopajo prav posebna bitja. Prvi je zajček Blu, ki skozi išče, kje je kakšen korenček za pohrustati, saj ima le dva zobka in je skozi lačen. Sledi žabica Regica, ki usmerja in vesla. S svojim spretnim jezičkom poje ves mrčes, ki leti nad gladino vode. Tukaj je še opica Ficko, ki nam pridno lupi banane in dela norčije. Zadnji potnik poleg mene je flamingo Dingo, ki nadzoruje vso okolico. Imamo se lepo in uživamo.

**Jaka Kolar, 2. b**

## BOBEK IN BARČICA

Če bi bila jaz Bobek in bi se rada igrala z barčicami, bi povabila veverico, ki bi poznala pot čez gozd, zajca, ker ima velike uhlje, mačko, ker vidi ponoči in še kresničko, da nam bi zvečer svetila. In kar naenkrat pride volk, samo skoči v barčico in barčica se potunka.

**Elin Glavina, 2. b**



## ALICA

Nekoč je živel Alica, ki je našla barčico. K njej je prišla zajčica. Alica je vprašala, če lahko gre z njo. Alica jo je vprašala: »Kaj pa znaš?« »Znam peči.« Nato je prišla veverica in je vprašala, če lahko tudi ona pride. Alica jo je vprašala: »Kaj pa znaš?« »Znam odpirati lešnike.« »Pridi z nama!« In je prišla. Nato je prišla še ovčka in je vprašala: »Ali lahko pridem na barčico?« in Alica jo je vprašala: »Kaj pa znaš?« »Znam plesti,« je odgovorila ovčka.

Pa so jo povabile in tako so vse z barčico odšle na morje.

**Karla Frank, 2. b**

## BRINA IN BARČICA

Nekoč je živel deklica po imenu Brina. Rada je imela barčice.

Nekega dne je našla ob jezeru barčico. Ko je odplula, je srečala vidro. Vprašala jo je, če lahko gre z njo. Brina jo je vprašala: »Kaj pa znaš?« »Znam veslati!« ji je odgovorila. Nato je srečala ribo. Ta jim bo kazala pot. Nato so srečali veverico. Veverica je znala popravljati jadrnico. In srečali so še kačjega pastirja. On je dobro videl.

Vsi so bili srečni.

**Lea Pribac, 2. b**



## URBAN IN STARI AVTO

Nekoč je živel fantek, ki mu je bilo ime Urban. Zaželel si je avto.

Nekega dne je Urban našel star avto. Popravil ga je in se začel voziti. Nato je prišla lisica. Lisica je rekla, da je zelo hitra. Nato je prišel medved. Medved je skočil na avto in ga razbil. Medvedu je bilo žal in Urban je rekel: »Nič hudega, avto bom že popravil.«

Avto so popravili in odšli na izlet.

**Marcel Mofardin, 2. b**

## LEPOTICA IN BARČICA

Na bregu reke je živel lepota. Sanjala je, da bo plula s čolničkom.

Nekega dne se ji je želja uresničila in našla je čolniček. Preden je odplula so se k njej vkrcale še živali, da bi pomagale pri plutju in skupaj so po reki pluli do širnega morja.

**Tisa Wohinz, 2. b**



*»V Eko čarovniški šoli pisateljice Mojiceje Podgoršek, ki jo je vodila čaravnica Uršula, so veljala stroga ekološka pravila čaranja. Kdor teh pravil ni spoštoval, ga je doletela še posebej težka eko čarovniška preizkušnja.«*

## **ČAROBNI NAPITEK ZA DOBRO VOLJO**

### **SESTAVINE:**

- ~ 5 žlic sladke smetane,
- ~ 10 jagod,
- ~ 1 banana,
- ~ 100 oblakov,
- ~ 1 000 000 zvezd,
- ~ 200 lun,
- ~ 400 kg vrtnic,
- ~ 1 000 koščkov zlatega papirja.

### **POSTOPEK:**

- ~ V lonček damo 5 žlic sladke smetane, 10 jagod, 1 banano narezano na koščke, 100 oblakov, 1 000 000 zvezd, 200 lun, 400 kg vrtnic in 1 000 zlatega papirja natrganega na koščke.
- ~ Vse zmiksamo in popijemo.

***DOBER TEK!***

**Zala Savarin, Inaya Čeliković, Viktorija  
Džampo in Lana Brlec iz 2. a ter Ana  
Hladnik iz 2. b**

## **SLADEK ČAROVNIŠKI NAPITEK**

### **SESTAVINE:**

- ~ 1 bela čokolada,
- ~ 1 mlečna čokolada,
- ~ 1 kepica čokoladnega sladoleda,
- ~ 1 kepica vanilijevega sladoleda,
- ~ 2 dcl navadnega mleka.

### **POSTOPEK:**

1. Na kocke nareži/nadrobi belo in mlečno čokolado in jo daj v blender.
2. Kepici čokoladnega in vanilijevega sladoleda dodaj k čokoladi v blender.
3. Dolij 2 dcl mleka in vse skupaj v blenderju premešaj. Mešaj približno 2 minuti.
4. Ko je vse zmešano v srednje gosto maso, nalij v kozarec.

Da boš bil boljše volje, popij en kozarček napitka! Hitro ga probaj! Njami, njami!  
Dober tek!

**Nea Maršič in Kaja Glavina, 3. b**

## **PENIČNI NAPITEK ZA DOBRO VOLJO**

### *SESTAVINE:*

- ~ 3 barvne male penice,
- ~ 10 barvnih velikih penic,
- ~ polovico temne čokolade,
- ~ 5 jagod,
- ~ 10 čarobnih bonbončkov,
- ~ 3 koščke bele čarobne čokolade,
- ~ pol litra mleka.

### *PRIPRAVA:*

V mešalnik zlijemo mleko. Dodamo jagode in čokolado. V mešalnik stresemo čarobne bonbončke in vse skupaj čarobno zmiksamo. Napitek zlijemo v kozarec. Na vrh posujemo še male in velike čarobne penice. Napitek je pripravljen.

»Ne smemo ga preveč popiti, saj potem lahko znorimo.«

**Demetra Pucer, Iris Pucer in Kim  
Viler, 3. b**

## **NAPITEK ZA DOBRO VOLJO**

### *SESTAVINE:*

- ~ kamen modrosti,
- ~ 2 pasa mavrice,
- ~ prah sladkosti,
- ~ prah veselja,
- ~ jagoda.

### *POSTOPEK:*

Kamen modrosti narežemo na manjše koščke. Zmiksamo dva pasa mavrice, prah sladkosti presejemo. Prah veselja posujemo po napitku. Jagode narežemo na več koščkov in jih dodamo napitku.

Napitek lahko spijemo 2-krat na dan.

**Matija Viler in Timotej  
Zajc, 3. b**



## **NAPOJ ZA DOBRO VOLJO**

### *SESTAVINE:*

- ~ en velik oblak z neba,
- ~ polovica mavrice, ki se blešči,
- ~ čarovniški sladoled,
- ~ ena velika čarovniška čokolada,
- ~ malina.

### *POSTOPEK PRIPRAVE:*

Najprej vzamemo velik kozarec. Vzamemo oblak z neba in zmišamo s čokolado in čarovniškim sladoledom ter nalijemo v kozarec. Mavrico zrežemo na štiri kose z nožem in jih postavimo v kozarec. Malino postavimo na košček mavrice.

*ČAROVNIŠKI DOBER TEK!*

**Valentina Keča in Sara Paladin, 3. a**

## **NAPITEK ZA DOBRO VOLJO**

### *SESTAVINE:*

- ~ 4 t kač,
- ~ 2 kosa sira,
- ~ 200 kg kitajskega sladoleda,
- ~ 200 g slona.

### *POSTOPEK:*

Kače zmeljemo na koščke, stopimo sir, kitajski sladoled spremenimo v led in slona razrežemo na 1000 koščkov. Vse zmešamo, nalijemo v kozarec in napitek je narejen.



**Tadej Goja, Filip Keča in  
Eliot Sadiku iz 2. a ter  
Matija Franca in Urban  
Grižonič iz 2. b**

## ANANAS

Spoznala sem Marija Morela, ki ga je mama vsak dan pretepala, zato se mi še posebej smili. Ima veliko prijateljev, s katerimi se druží vsak dan in z njimi prosi za hrano ali denar.

Nekega dne sem hodila po skalah ob robu morja. Slišala sem klic otroka: »Lačen sem! Že od jutra nisem nič jedel!« Nato se je oglasilo nekaj otrok in zamrmralo: »Jaz tudi!« V roki sem imela kos kruha, ki sem ga dobila od mame. Čeprav sem bila tudi jaz lačna, so se mi smilili otroci, zato sem jim ponudila svoj kos. Zahvalili so se mi in me povabili v njihovo družbo. Rekli so mi: »Več kot nas je, boljše je!« Vsi so se mi predstavili. Povedali so mi, da pri njih velja pravilo, eden od otrok je veličastno vstal in prekinil govor in rekel: »Naše pravilo je, da si vse delimo.« Marijo Morel mi je povedal žalostno prigodo, ki se jim je pripetila.

Nekega zgodnjega jutra je v pristanišče prispela velika ladja in iz nje so prihajali ljudje, ki so nosili velike košare ananasov. Marijo je pripovedoval, kako je do njega stopil zamorec, se glasno nasmejal in mu izročil najlepši ananas. Zgodbo mi je Marijo pripovedoval tako napeto, da sem mislila, da se to pravkar dogaja... Sadež je Marijo delil tudi s prijatelji.



Cel dan so se pogovarjali, kako je bil ananas dober. Primerjali so ga tudi z drugimi sadeži. Vsi so bili istega mnenja, da je ananas najboljši sadež. Potem mi je Marijo žalostno rekel, da se je spomnil, da bi lahko ananase ukradli s tržnice. Prijatelji so mu odsvetovali, ampak Marijo je vztrajal. Ukradel je ananas. Nihče ga ni opazil, samo branjevka je opazila tatvino. Takoj je vse povedala stražniku. Branjevka je vedela, da je eden od otrok kriv, ampak ni vedela kdo. Stražnik je sumil, da je bil Marijo. Ker so Marija obtožili, da bo pretepen, se je oglasil Peter Lovrin in se izrekel za krivega. Pretepli so ga. Marijo mi je na koncu povedal, da prijatelji niso hoteli povedati, kdo je bil, ker so vsi zvesti. Z žalostnim pogledom je rekel: »Ubogi Peter Lovrin, zaradi mene so ga pretepli.«

Potolažila sem ga in mu povedala, da mu je Peter želel samo dobro. »Ni želel, da

tebe pretepejo, ker si že vsak dan tepen,« sem mu rekla. Z Marijem sem se odpravila do svojega doma, kjer sem mu izročila veliko košaro sadja in različnih dobrot. Postala sva dobra prijatelja.

**Mia Grižonič, 6. a**

### **SREČANJE Z MARIJEM MORELOM**

Danes vam bom predstavil srečanje z Marijem Morelom. Marijo je bil nezakonski sin. Bil je tudi prijazen, pogumen, zabaven in smešen.

Enkrat sva se z mamo sprehajala po tržnicah v Trstu. Potem sem videl Marija in njegove prijatelje, kako sedijo na tleh in prosijo za denar. Ker so se mi zasmilili, sem jim pomagal. Marijo se mi je zahvalil in vprašal: »Ali ti lahko kako poplačam?« »Seveda,« sem rekel ne, ker oni bolj potrebujejo denar. »Če ti ne morem poplačati, bi lahko bili prijatelji?« je še enkrat vprašal Marijo. Malo sem razmislil in rekel, da smo lahko prijatelji. Malo smo se družili. Marijo mi je pripovedoval o svojem življenju. Rekel je: »Mene doma vsak dan mama pretepa, ampak ne vem zakaj.« Rekel je tudi, da so se vsak dan zbirali na trgu sredi Trsta, kjer sva se spoznala. Vprašal sem ga, če se je še kaj groznega zgodilo. Povedal mi je: »Mislim,

ukradli smo ananas iz tržnice, ker je to najboljši sadež na svetu. » Ampak so jih dobili in zaprli, dokler niso priznali. Pomislil sem, če bi se to meni zgodilo. Jaz bi znorel in se ustrašil. Marijo pa je pogumen in vsak si lahko želi, da je njegov prijatelj. Poskušal sem ga potolažiti. Rekel sem mu: »Ne bodi žalosten, saj nisi ti kriv, za kar se ti dogaja; bodi močen in se nasmej!«

Bil je malo bolje in se smejal. Spremenili smo temo, da bi se bolje počutil. »Kaj, če bi se jutri spet zbrali na trgu,« sem jih vprašal. Odgovorili so: »Da, seveda lahko.« Pomislil sem, da se zjutraj dobimo ob 10. uri. Neprestano smo se družili, smejali, ker je Marijo govoril zelo smešne vice. Ko sem prišel domov, sem komaj čakal naslednje srečanje.



# Priloga v italijanskem jeziku



## L'AMICIZIA

L'amicizia è un legame che va al di là  
della distanza, del tempo e della realtà.



È un sentimento profondo che nasce dal cuore,  
che ci fa sentire uniti in un amore senza confini e colori.

L'amicizia è un dono prezioso che arricchisce la nostra vita  
e ci fa scoprire il vero significato della felicità e bontà.

Con un amico condividiamo i nostri pensieri, i nostri sogni  
e insieme possiamo affrontare ogni ostacolo come due veri campioni.

Caro amico mio, grazie per esserci sempre,  
per accompagnarci in questo cammino,  
con la tua presenza costante  
che per me è molto importante.

La nostra amicizia è un tesoro  
che dobbiamo custodire con cura  
e dobbiamo sentirci fortunati  
perché già da anni dura.



*Avtorja: Tobia Legovič in Nejc Prodan, 7. a*



**L'AMICIZIA**



Gli amici sono come le bici:  
non possono stare da soli  
perché è bello avere qualcuno al proprio fianco.

Gli amici sono come le formiche:  
si aiutano a vicenda come vere amiche.

TUTTI per UNO, UNO per TUTTI.

Gli amici sono come le forbici:  
sono composte da due pezzi  
e non funzionano l'uno senza l'altro.

Gli amici si divertono sempre,  
soprattutto quando vanno in bici  
e così sono davvero felici.

*Avtorja: Gašper Butinar in Patrik Nemas, 7. a*



## **AMICIZIA**

Amiamo i nostri amici  
perché con loro possiamo condividere dei segreti  
ed essere felici.



Un vero amico ci soccorre quando siamo tristi.

Un amico non guarda ai tuoi difetti  
ma ai tuoi bei gesti.

Amiamo gli amici  
perché non ci abbandonano mai  
e perché ci tolgono dai guai.

Con gli amici ci divertiamo,  
usciamo, ridiamo  
e giochiamo.

Gli amici sono fedeli,  
non si dimenticano mai di noi  
e spesso sono dei veri eroi.

I veri amici si vogliono bene,  
restano sempre nel nostro cuore  
e ci donano tanto amore.

***Autori: Rene Gregorič, Enej Grižančič in Patrick Vrbečič, 6. A***



## PERCHÉ AMIAMO GLI AMICI?



Amiamo gli amici  
perché ci aiutano e con noi socializzano.  
Gli amici ci fanno sentire al sicuro  
e quando siamo tristi  
ci stanno vicino.

Quando giochiamo con gli amici  
siamo sempre felici.  
Se hai bisogno di qualcosa,  
ti aiutano  
e sono lì per te.

Gli amici ci capiscono,  
quando siamo in difficoltà.  
Ci danno tanti suggerimenti,  
ci prestano dei giocattoli,  
sono generosi e amichevoli.

I buoni amici  
si fidano di noi,  
non ci prendono mai in giro,  
ma ci proteggono  
e ci danno sempre una mano.



Il nostro aspetto fisico,  
per loro, non è importante,

---

ma amano il nostro carattere  
e lo apprezzano  
come un vero diamante.



*Avtorji: Donald Sadiku, Oliver Sikur, David Tomažič in Jakob Žavbi, 6. A*



**AMICI**



Quando siamo con gli amici,  
siamo sempre felici.

Insieme siamo più forti  
e più gentili.

Quando abbiamo bisogno di qualcosa,  
tutti i nostri amici ci aiutano.

Quando pensiamo ai nostri amici,  
ricordiamo i bei tempi e siamo subito felici.

Spesso invitiamo gli amici a casa nostra,  
trascorriamo insieme tutta la giornata,  
prima di andare a dormire ci raccontiamo tante storie  
e al mattino prepariamo insieme la colazione.

Un cuore ricco di amore e di gentilezza ci rende amici,  
ci fa sentire più sicuri e complici.

L'onestà e la vera amicizia  
sono le due cose che contano di più.



*Avtorice: Mija Bruketa, Jana Matelič, Alesia Pevec Franičević in Merjem Šoškič, 5. A*



**GLI AMICI**

Io adoro i miei amici  
perché insieme ci rendiamo felici.  
Ci piace cantare, giocare e ballare,  
bel tempo insieme passare.

Chi trova un vero amico,  
trova un tesoro,  
che dura una vita intera.

*Avtor: Etien Ivanjšič Kapun, 5. A*





## AMICIZIA

È lunedì  
e la nostra amicizia è grande cosìiii.

Tra gli amici non litighiamo,  
solo ridiamo e cantiamo.

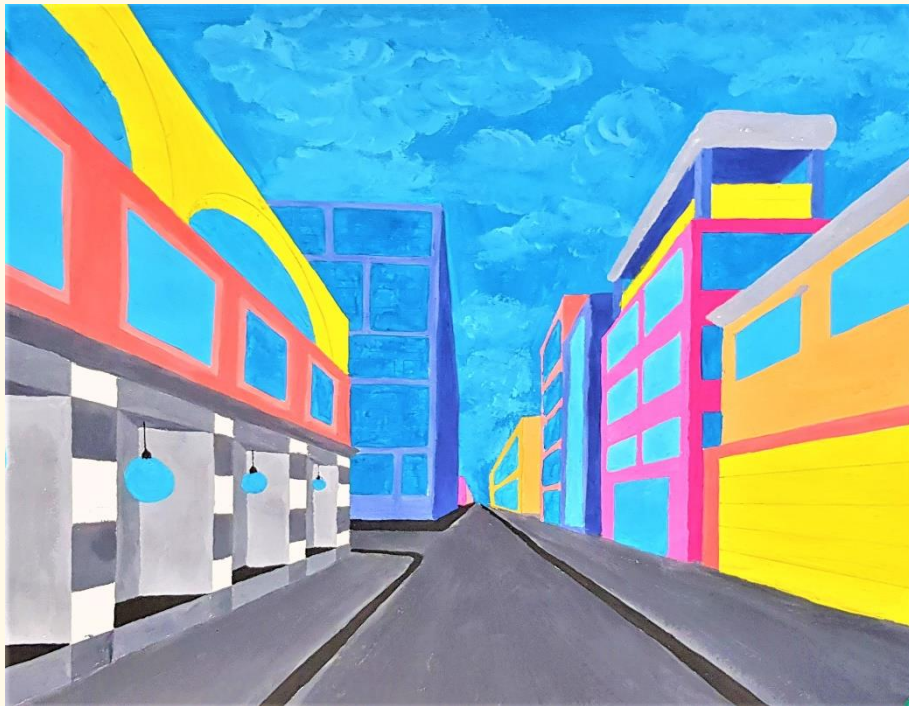
È tanto bello quando si è amici,  
giocare insieme, sentirsi felici.

L'amicizia è davvero bella  
ed è libera come una coccinella.

*Avtorji: Dimitri Grujčić, David Lokas, Tjaž Pevec in Tadej Urbančič, 5. B*



# Priloga v angleškem jeziku





## **A DISASTER**

It was a rainy day in August. It was about two o'clock when I was drinking beer on the beach. I turned around to the sea because someone was calling me. That's when I saw a giant wave coming towards the city. I wasn't really sure what it was at the moment and it didn't really bother me. Fifteen minutes went past when I turned and saw it was getting closer. I was scared and I shouted very loudly: "A tsunami is coming, run!" I went in my car, drove home, took everything I needed to survive and drove away. I went onto a hill and saw that the tsunami already got to the city. The tsunami was very big so I decided to go further away. I was far away in a small village. It came very close. I was scared for all my family and friends. I called everyone but only my mom and two friends answered the phone. Two hours later most of my friends called me back but some of them didn't make it. I was really sad.

**Patrik Nemas, 7. a**

It all started at the docks. I went on a vacation with my family. We were travelling in a luxury ship to Greece. It was very hot because it was summer so I went to the pool. The next day something terrible happened. We hit a big rock and it damaged

our cruise ship. Everyone panicked. It was around half past two when it happened. A few moments later the ship started to sink. I and my family ran to the sloop which we used as an escape boat and we sailed to the shore. The ship's name was Rex.

**Enej Valencič, 7. a**

The summer vacations were ending when I decided to spend the last week with my grandmother. She lives in a village. It was a sunny day and I was eating lunch. Grandma made delicious chicken and salad. I grabbed my fork when suddenly everything started moving. It was an earthquake. My grandma and I jumped under the table. It didn't stop, the ceiling started cracking and the windows broke. Everything started falling apart. "We have to run," I thought. I grabbed my grandma and ran out of the house through the back door as fast as I could. We were safe. A moment later the house collapsed. "We could have died," I thought

and  
hugged  
my  
grandma.  
It was all  
over.

**Gašper  
Butinar,  
7. a**



## PHONE SWEET PHONE

My opinion on phones is that they are overrated. I think they are great for contacting people in emergencies, but they are not good for our health and our mind stability. Problems with phones normally appear with teenagers. They usually get obsessed and cannot go without a phone for an hour. Because of that they do not sleep much, forget to eat and do not take care of themselves. It could also lead to bad grades in school and loneliness. That can result in depression. There usually is not a problem with older people. Teenagers use their phones for entertainment, but parents don't. So older people use a phone just to communicate with other people. Of course there are exceptions. There are some benefits to using a phone. If anything happens, you can contact someone and if you do not know something, you can just search it in Google or somewhere else on the phone. But if you stay on it for long, it can also be dangerous, because of the radiation that can cause you headaches. If you hold your phone too close to your face, it can worsen your eyesight. You can also become addicted and as I mentioned earlier, you can forget to take care of yourself. I think that there are

two options as how the future can go. The first is that the problem gets worse and more people begin to suffer. The second is that they somehow fix the current problems, like lowering the radiation or finding some ways to distract people so they are not on their phones so often. They could also just invent something else instead of phones. We will see what the future holds for us.

**Dina Pavalachi, 9. A**

In the present an average teenager uses his/her phone for almost everything. They have become a little addicted to it and their parents take the phone away as a punishment. While parents know how to use a phone, they don't use it as much as the teenagers. For something they don't know they ask their son/daughter. Most grandparents didn't grow up with phones or television, so most of them don't have a phone now either. But if they do have a phone it is in most cases a very old one.

There are a lot of benefits and dangers of using smart phones. In my opinion the greatest benefit is that you can call or text someone and they can receive and respond almost a second later. The greatest danger is I think that anyone can scam or hack into your phone. When they hack in your



phone they can see your private pictures and they can send someone something private. And when they post something on the internet it's very hard to delete it from everywhere.

I think that in 2050, phones or similar devices will be a lot better than they are now. It would be cool if you could click at pictures of clothes and they would appear right next to you. Pictures will probably look a lot better. It would also be nice if the phones in the future cost less money. Because now the best models can cost you a lot of money. It would be so awesome if you could click on the map on your phone and it would show you information about traffic at the moment. Or if you could watch and listen every concert in history like you were there. It would be cool but I don't think it will happen. After all in the past people thought we would drive flying cars.

**Sara Reja, 9. a**

Nowadays most teenagers own a phone. It is extremely rare to know a teenager who doesn't own a phone or use the internet in the 21<sup>st</sup> century. Every teenager knows brands like Apple, Samsung or Nokia. They also know popular social media such as Instagram, Tiktok,

Facebook, Snapchat. There is nothing wrong if teenagers use their phones, however there can also be some negative things and bad habits.

Teenagers can get addicted to their mobile phones. A normal teenager shouldn't use a phone for more than 1, 5 hour a day but most of them use it for more than five or seven hours per day. That is really crazy. They are basically staring at a shiny screen for hours every day. Back in the old times teenagers didn't have a mobile phone or use the internet at all because humanity wasn't as developed back then as it is today. They didn't watch Tiktok, use Instagram or call their friends because there were no phones. They made friends outside their homes and they played many fun games like hide and seek. But the old times are over and humanity has evolved so now everyone owns a phone.

By 2050 public means of transportation will be run by electricity and people will mostly pay for things with e-money on their cell phones. I hope in the future teens will not use their phones for hours and will be more productive than they are today.

**Blaž Ribaljšenko, 9. a**



We are teenagers and it is normal for us to be on phones a lot. But it was not always like that. Our parents and grandparents had a completely different childhood. They didn't have phones or other electronic devices. They were outside a lot and played in the streets. They used their imagination for a lot of games. They really enjoyed life without a digital world. Nowadays teenagers spend a lot of time on their phones. We use them to communicate, to play games and we have a lot of different apps on them like Snapchat, Tiktok and Instagram. Phones are good for communication, we talk to each other all the time and we see what other teens are doing. But there are some things that are not so good. If you spend too much time on your phone it is not good for your sight. You shouldn't be obsessed with it because there are other things in life which are more important. These days teenagers compare themselves on social media especially on Instagram where there are a lot of pretty girls and models but you shouldn't do that.

I think in the future there will be a lot of better phones and other devices. I think children will use phones at a young age and will have more boring childhood than us. I hope it will not be that bad.

**Tadeja Dražič, 9. a**

## WHY WALK?

I walk from school to home every day when it doesn't rain. This means I have to walk 2.3 km. I like it because I can listen to music and calm down after getting in trouble or getting a bad grade. But it's slow. Nowadays people are lazy. I think teenagers should walk more often. I personally love cars so I want to drive one as soon as possible. But this does not mean that I won't take a walk to see some cool cars and take pictures of them. Some people even make a living by running or walking in a city to make some pictures of cars.

**Matija Paladin, 8. a**

I like being everywhere on time and I usually travel by car but I prefer walking. Although it is slower and more tiring than driving a car, it is cheaper and healthier. Walking helps me being fit and boosts my energy for running and playing basketball. Although walking has some disadvantages it has a lot of advantages as well. One of these is that it is cheap. It's safe and healthy, too. However walking is slower. I think the number of Slovenian teenagers who walk every day will decrease. Teenagers nowadays are lazy and mostly ride their scooters and motorcycles. I think the only people who



will walk will be those who are sporty or old. There will be fewer healthy and fit teenagers.

**Jakob Šramel, 8. B**

Walking is a good way to get to the places where you need to be. But it isn't always the best. If you need to be somewhere fast, walking there would be too slow. I personally like it but there aren't any paths to walk to the city so I usually take a bus. I think walking can sometimes be an unnecessary waste of energy. Although it is healthier and more ecological it drains a lot of energy resulting in the brain not functioning as it should when you get to your destination. As I mentioned previously walking is more ecological so it could be a way to help our planet. We need fresh air but if we use vehicles such as buses and cars we pollute the air. There are also disadvantages. It can be bad for you if you are walking when it's rainy and cold because you can catch a cold. And as I said before, it drains a lot of energy so if you have to do a lot of physical work at your destination it's not the most



efficient way. It is also the slowest way to travel so it's time consuming. Although it has a lot of bad sides walking could save our planet. We could reduce the use of fossil fuels that are bad for our environment. In conclusion we should walk more because it's healthy.

**Meggi Rendić, 8. A**

I don't like walking. I find it boring. But sometimes it can be fun if I'm with the right company such as my friends. I used to go for a walk around my village with my friend because my mother wanted me to be outside. Sometimes I still have to go for a walk with my family which I don't like. Walking is actually really good for your health. It's like a sport. It's good when you are outside and get some fresh air while doing exercise. But most people don't like it because it can be really boring and hard. Your body start to hurt if you walk too much. If we walk instead of driving to different places it will be better for us and our planet. We will be healthier. There will be less traffic. I think it would even help to reduce global warming.

**Ajda Ivancič, 8. a**

---

# Oljke



Šolsko glasilo OŠ Šmarje pri Kopru  
Prispevke izbrane učiteljice na razredni in predmetni stopnji.

Uredila: Astrid Bržan

Izbor likovnih del: Matjaž Borovničar

Tehnična obdelava: Lucija Gračner

junij 2023



